

PREGÓ TARRAGONA 21 SETEMBRE 2015
CARLOS LATRE

Excel.lentíssim senyor Alcalde...ah... es veritat, que no ha pogut venir.. De fet, m'ha trucat i m'ha dit:

“(Ballesteros)”: Carlos ho sento però estic fotut...ves fent i si acàs jo ja ho veuré per la pantalla gegant de la plaça...

Bé doncs no alcalde. Primer tinent d'alcalde, Pau Pérez, Il.lustríssims senyors regidors, distingides autoritats, amics que esteu a la plaça... crideu que us senti!!...Bona tarda...

Abans que res m'agradaria fer un comentari sobre una coincidència que m'ha fet il.lusió. Enguany hem coincidit en les tasques de pregoners de les ciutats de Barcelona i Tarragona, el mestre/amic Andreu Buenafuente i jo.. I dic que em fa molta il.lusió per varies raons... Primer perque l'admiro, el respecto i el tinc un carinyo molt especial. Segon, perque és de la terra i, tot i ser de Reus, és una persona fantástica. I tercer, perque aquests pregons a dues de les ciutats més importants del pais, es vesteixen d'HUMOR.

Som humoristes, fem riure i aconseguim (una de les coses que més orgull em fa quan la gent m'ho diu pel carrer) aconseguim fer la vida més portable. Si, perque la cosa està xunga. Ara sembla que menys...Pero està xunga i l'humor és necessari a la vida, per fer-la menys dura, més lleugera... I aquí estem, dos humoristes als Ajuntaments, encara que sigui per una estoneta. Vol dir això que les coses están canviant?? No ho se, però m'encanta que l'humor entri en aquesta casa, en aquest Ajuntament, a la política...

No és dia de reivindicacions, però si crec que en els temps que corren, l'humor és necessari, l'humor es teràpia,

l'humor fa sentir bé...i m'encantaria que els nostres polítics fossin més humans i tinguessin més sentit de l'humor...però imagino que están preocupats per altres coses...

Per cert, que m'ha trucat el president del govern, sabent que venia aquí a Tarragona... i el Mariano Rajoy m'ha dit...

(Rajoy): “Carlos..¡ah! estás en Tarragona...que el alcalde está malo...vaya que lástima, hoy precisamente que quería hablar de los 15 millones para los JUEGOS DEL MEDITERRÁNEO...qué lástima...bueno pues nada, no hay Alcalde, no hay millones... jijijijij... ah y me encanta que se retransmita este pregón para la gente... y salgas en un plasma, yo soy mucho de explicar las cosas en un plasma...jijiji”

Bien gracias señor Rajoy... aprofitant el moment...algún polític vol dir alguna cosa més??

(Artur Mas): “Si, jo! el president Mas... Catalans, catalanes...Tarragona és una inspiració per a nosaltres, tot i que sigui socialista...que això sembla LA GALIA , de l'Asterix i Obelix...hi ha una part del territori que aguanta a l'emperador ARTURIUS MÁ.S...bé Tarragona és una inspiració: tornarem a ser imperials, si fa falta vestim al Jonqueres de Gladiador,no sabeu com acollona...”

Gràcies senyor Más ...bé...el que dic...més humor a la política...

Tarragona... ara et parlo a tu, a tu directament... es un gran HONOR ser el teu pregoner ...ser el teu representant per un moment i per les teves festes. Perque t'estimo Tarragona. Perquè has format part de mi, en formes part ara i seguiràs formant part de mi. Perque t'he viscut, t'he vist creixer, he crescut amb tu, he estimate amb tu, he rigut, plorat, celebrat, patit.... He mirat enrere, he après dels que

van estar abans i vull que els que vinguin vegin que ets cada dia millor i que, entre tots, farem que així sigui...

Tarragona, tu em vas ensenyar a mirar endavant, a l'infinit, a mirar al cel, a comptar estels, a trepitjar la sorra, a sentir la brisa, a saltar onades... Em vas ensenyar a caminar sòl, a saber que volia ser quan fós gran i, sobretot, aquí va començar la meva vida professional, aquí van començar les meves primeres veus, les meves primeres imitacions...aquí van néixer, a la meva gola... **BORIS IZAGUIRRE:**

(Boris): “Pero que bello chico y que bello Tarragona, su circo...sus Romanos...que maravilla... y que bueno mi vermut...el vermut IZAGUIRRE!! y sobre todo me encanta la mamadeta!!”

o el **FERRÀN ADRIÀ**...

(Adrià): “I es que la gastronomía de Tarragona és màgica... L'espina en caragolins, los peixos, el serrallo...”

i es que aquí, Ferràn, tenim coses i festes inimitables...Santa Tecla és **INIMITABLE**...

Tenim **DAMES** tenim**VELLS** que se'n riuen de tot i tothom amb art, amb broma, amb putería i amb **HUMOR**. Mira, ja el tornem a tenir aquí...**L'HUMOR**. I es que Santa Tecla és riure, és ser feliç una estoneta, és amics...

Santa Tecla és **Castells**...és festa i tradició... he gaudit molt Santa Tecla...He pujat pilars amb l'ànima i els he baixat des de la Catedral amb el cor... de vegades amb l'ai al cor...

He baixat l'àliga i l'he imaginada volant per sobre de Tarragona...He gaudit gegants i capgrossos. he cantat els gols del Nàstic al nou estadi...he ballat amb totes les orquestres de la Plaça de Rei, he gaudit al Camp de Mart i,

per suposat, he cantat... “muralles, muralles de Tarragona...”, del nostre estimat Oriol Grau...

He caminat per Pau del Protectorat, he conegut els meus primers lligues i m’he enamorat. He conegut i gaudit la nit a locals com l’Enriqueta i el Port Esportiu, o la Llar del Pernil, la Canela, el Totem...

Vaig viure l’esport a la ciutat (entrenant a joves promeses al meu estimat col.le), vaig jugar a l’Imperial de Tarragona amb el permís de la muralla al Camp del Roqueral.

(Iniesta):”Ufff... el Roqueral...vaya campazo, nada que envidiar al Camp Nou ...y yo eufórico de estar aquí...oeoeoeoo”

(Núñez): “és gravíssim...si, hi va nèixer però no m'ha pagat res... indeseable... Latre demissión!”

Gràcies senyor Nuñez....

I es que, amics meus, “Tarragona m’esborrona” com deien Els Pets de Constanti...visca la mare que els va parir!!...

I tot això gràcies als meus pares...els meus pares em van ensenyar a estimar Tarragona. El meu pare, l’Antonio, deliniant, dissenyador a l’Autoritat Portuària, m’ha ensenyat la ciutat a través dels seus plànols, dibuixos i creacions. ...Una vida dedicada a la seva família i arrelada a Tarragona

La meva mare, la Silvia, m’ha passejat per tota Tarragona, pels seus mercats, carrers, botigues, rambla, pel Serrallo o per les platjes...

I amb el meu germà Antonio, hem fet acudits, hem imitat Faemino y Cansado als seus carrers i ens hem trobat al

mig de Santa Tecla, hem patit i plorat... i tot aquí, a Tarragona.

La meva dona, Yolanda i la meva filla Candela, han conegut, viscut i estimat Tarragona.... Amb elles ja hem esperat als reis d'Orient al port, hem agafat més caramels que ningú, hem comprat peix al mercat central i mineral a la plaça de la Catedral. Vull que la meva filla creixi estimant Tarragona, que la sentí com a seva i en parli allà on vagi....

I, darrerament, he tingut la sort de ser profeta a la meva terra i actuar(i, sortosament, triomfar) a la meva ciutat. Fa anys al Camp de Mart o al Palau de Congressos i l'altre dia a la Tarraco Arena, on 3 mil persones van omplir d'aplaudiments i carinyo una de les funcions més especials de la meva vida.... Gràcies Tarragona pel vostre acolliment, gràcies de tot cor per estimar-me....

M'he sentit romà al circ, he somniat ser gladiador a l'anfiteatre i he tocat ferro. He tocat ferro i he demanat desitjos....Fins i tot, un dia, vaig somniar ... Vaig somniar que era el pregoner de la meva ciutat... Algú, algún dia, va dir que s'ha de fer cas als somnis, que s'ha de lluitar perquè es compleixen...el meu somni s'ha complert, el meu somni de ser pregoner s'ha complert. Estimo molt Tarragona i la seguiré estimant.... La porto al cor i la portaré sempre....

Gràcies per permetre'm fer realitat el meu somni. Ara, em toca gaudir de les festes de la meva ciutat, les festes de Tarragona i cridar ben fort...

I ja posats a demanar desitjos com al balcò... desitjo que passeu unes festes de Santa Tecla meravelloses, que no pareu de riure, de ballar, d'estimar, de besar i que siguin les millors festes de Santa Tecla de les vostres vides...fins l'any vinent...

Autoritats, pares, familia, amics... Us desitjo de tot cor que
Santa Tecla 2015 sigui...inimitable...

¡Visca Santa Tecla!, ¡ViscaTarragona!